

Vragen gesteld door de leden der Kamer, met de daarop door de regering gegeven antwoorden

221

Vragen van de leden **Teeven** (VVD) en **Heerts** (PvdA) aan de minister van Justitie over *het gebrek aan opsporingscapaciteit in Twente*. (Ingezonden 15 juni 2009)

- 1 Bent u bekend met het artikel «Rem op bestrijden misdaad»?¹
- 2 Is de berichtgeving waar, dat in overleg met het Openbaar Ministerie (OM) is afgesproken, dat er minder zaken zullen worden opgepakt en dat het korps er voor gekozen heeft om grote en langdurige onderzoeken niet langer tot het einde uit te voeren?
- 3 Bent u van mening dat de politie tegenwoordig de keuze moet maken over het prioriteitsbeleid of moet het OM dat nog altijd doen?
- 4 In hoeverre bevordert het de veiligheid in en buiten de regio als de korpsen zich weer enkel tot de eigen landsgrenzen beperken, als de criminaliteit zich juist niet aan dergelijke grenzen houdt?
- 5 Wat is de uitwerking van een dergelijke beslissing op thema's die zich juist dienen voor een nationale of internationale aanpak, zoals ladingdiefstal, kinderpornografie en dergelijke delicten? Hoe wilt u

opsporing van dit soort delicten borgen?

- 6 Kan dit betekenen dat criminelen van buiten de regio Twente, die een overval in Twente plegen en daarna terug gaan naar de eigen regio, minder snel gepakt zullen gaan worden? Zo ja, wat bent u voornemens om hier tegen te doen? Zo nee, waarom niet?
- 7 Heeft het nadelige effecten voor andere korpsen als een bepaalde politieregio niet meer buiten de deur helpt? Zo ja, wat gaat u hieraan doen? Zo nee, waarom niet?
- 8 Is het waar het dat korps Twente, zoals het zelf vermeldt, kampt met tijden van schaarste? Zo ja, wat is de reden hiervan? Zo nee, waarom neemt het dan een dergelijke beslissing?
- 9 Heeft de schaarste misschien ook deels te maken met de taakstelling van de minister van Binnenlandse Zaken? Zo nee, waarom niet? Zo ja, wat gaat u hier aan doen?
- 10 Zullen door de toekomstige politiebesparingen ook dergelijke noodscenario's nodig zijn bij de politie? Zo nee, waarom niet? Zo ja, wat gaat u hier aan doen?

¹ TC Tubantia, 11 juni 2009.

Antwoord

Antwoord van minister **Hirsch Ballin** (Justitie) en minister Ter Horst (Binnenlandse Zaken en Koninkrijksrelaties) (ontvangen 5 oktober 2009)
Zie ook Aanhangsel Handelingen, vergaderjaar 2008–2009, nr. 3145

- 1 Ja.
- 2 en 3 Het OM heeft met de politie Twente besproken dat er, gelet op diverse ontwikkelingen zoals de inkrimping van het politiekorps, de oriëntatie op de uitbreiding van de interregionale samenwerking en het feit dat het aantal aangiften in de eerste helft van dit jaar significant gedaald is, dit jaar duidelijke keuzes gemaakt moeten worden over waar de politiecapaciteit in te zetten, zodat de veiligheid in Twente gewaarborgd blijft. Het OM heeft – als verantwoordelijke instantie voor de strafrechtelijke handhaving van de rechtsorde – daarbij aangegeven dat alles op alles moet worden gezet om het afgesproken aantal verdachten dat door de politie wordt aangebracht bij het OM zoveel mogelijk te benaderen en voorts dat de geprioriteerde criminaliteit onverkort wordt opgespoord. Teneinde capaciteit te winnen voor de aanpak van onder andere veelvoorkomende criminaliteit, is afgesproken dat bij de zaken die het directe gevolg zijn van eigen opsporingsactiviteiten (haalzaken),

meer dan tot nu toe, keuzes zullen worden gemaakt over de duur en de omvang van een dergelijk onderzoek. Bij de zaken waarin een concrete melding of aangifte is gedaan of waarin verdachten in beeld zijn (brengezaken), geldt de afspraak dat het korps onverkort en in overeenstemming met de Aanwijzing voor de opsporing (Staatscourant 2003, 41), capaciteit inzet om die zaken op te lossen.

4

Er is geen sprake van beperking tot de grenzen van de eigen regio. De prioritering en capaciteitsverdeling vindt plaats als omschreven in het antwoord op vraag 2 en 3. Voor criminaliteit over de landsgrenzen geldt dat samenwerkingsverbanden met Duitsland onverkort overeind blijven.

5 en 6

Geprioriteerde criminaliteit zal onverkort, ongeacht grenzen, worden opgespoord. Daarmee is die opsporing geborgd. Van de situatie als beschreven in vraag 6 is dus geen sprake.

7

Nee. Het is niet zo dat er niet meer buiten de deur (buiten de eigen politieregio) wordt geholpen, omdat dat geen criterium is bij de prioriteitstelling en afweging van de inzet. Zie verder tevens het antwoord op de vragen 2 en 3 en vraag 4.

8

In de afgelopen jaren is het regiokorps Twente ruimschoots in staat gebleken de afgesproken politiesterkte te behalen.

9

Nee. Zie het antwoord op vraag 8. Gezien de kansen op besparing door betere samenwerking tussen de korpsen heeft het kabinet bij haar aantreden overwogen dat een efficiëncyprikkel op zijn plaats was, en daartoe een taakstelling van € 100 miljoen opgelegd. Overigens heeft het kabinet €189 miljoen in de politie geïnvesteerd voor specifieke doelen, waaronder extra wijkagenten en forensisch assistenten.

10

Nee, er is geen sprake van een noodscenario. Wel is het zo dat het regiokorps Twente de komende jaren te maken zal hebben met een daling van zijn budget. Enerzijds wordt dit

veroorzaakt door een daling van het totale beschikbare budget voor de Nederlandse politie en anderzijds door een daling van het aandeel van dit korps in het beschikbare budget. Dit laatste wordt grotendeels veroorzaakt door een relatief lagere groei van het aantal inwoners in Twente ten opzichte van de landelijke groei. Door de daling van het budget dient het korps prioriteiten te stellen en keuzes te maken. Daarnaast ondervindt de politie, net als andere sectoren, de gevolgen van de kredietcrisis. Zo moeten de stijgende kosten voor de arbeidsvoorwaarden en de toename van de pensioenlasten binnen de politiebegroting worden opgelost.

De regiokorpsen staan daarom voor de uitdaging om gezamenlijk nog doelmatiger en doeltreffender om te gaan met de beschikbare middelen. Het kabinetsstandpunt over de toekomst van het politiebesteding heeft als doel het versterken van de samenwerking door en het gemeenschappelijk functioneren van de politie. Onder andere de hierin opgenomen Concernstaf en Bedrijfsvoering en de bundeling van bedrijfsvoeringstaken beogen kostenbesparing, vermindering van overhead, versterking van de samenwerking en het waarborgen van de capaciteit voor de primaire taakuitvoering.